

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-181/2026
cu privire la examinarea Raportului Comisiei de evaluare a procurorilor,
emis în privința procurorului Veaceslav Potînga
(din lista procurorilor Procuraturii Anticorupție)

08 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă Raportul Comisiei de evaluare a procurorilor emis în privința procurorului Veaceslav Potînga și audiind informația prezentată de către Andrei Cebotari, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află, spre examinare, Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026¹, aprobat de Comisia de evaluare a procurorilor (*în continuare - Comisia de evaluare*), în privința domnului Veaceslav Potînga, procuror în cadrul Procuraturii mun. Chișinău, subiect al evaluării în temeiul *Legii nr.252 din 17.08.2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și pentru modificarea unor acte normative (în continuare - Legea 252/2023)*, în calitate de fost procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție.

Potrivit concluziilor Comisei de evaluare, formulate în pct. 3 și 138 din Raportul de evaluare, procurorul Veaceslav Potînga nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară stabilite la art. 11 din *Legea nr.252/2023*, motiv din care s-a propus ca acesta să nu promoveze evaluarea externă.

Subiectul evaluării, domnul Veaceslav Potînga, deține o experiență profesională în sistemul procuraturii de 18 de ani, 2 luni și 01 zi, activitatea sa fiind caracterizată prin exercitarea succesivă a unor funcții de execuție.

Procurorul vizat și-a început activitatea la data de 21 aprilie 2008, fiind numit în funcția de procuror în cadrul Procuraturii raionului Nisporeni, iar la 11 martie 2013, a fost transferat în funcția de procuror în cadrul Procuraturii sectorului Botanica, mun. Chișinău. Ulterior, în perioada 18 iulie 2016 - 1 mai 2018, Veaceslav Potînga a deținut funcția de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție.

Începând cu 2 mai 2018, subiectul exercită funcția de procuror în cadrul Procuraturii mun. Chișinău.

I. Cronologia procedurii de evaluare externă

Procedural, Legea 252/2023 stabilește că, după transmiterea de către Consiliul Superior al Procurorilor a listei procurorilor supuși evaluării, Comisia de evaluare notifică fiecare subiect, solicită completarea documentelor necesare și, ulterior, întocmește un raport motivat care este transmis atât subiectului, cât și Consiliului. Acesta din urmă, în temeiul art.18 alin.(3), decide, prin hotărâre motivată, fie acceptarea raportului, fie respingerea și reluarea evaluării, dacă sunt constatate erori procedurale ori circumstanțe susceptibile de a influența rezultatul.

Astfel, la 17 mai 2024, Comisia de evaluare a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor lista procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție. Prin Hotărârea

¹ înregistrat în circuitul informațional al Consiliului Superior al Procurorilor cu nr.1974 din 22 mai 2026

nr.1-152/2024 din 21.05.2024, Consiliul a decis să remită Comisiei lista a 67 de procurori, în care figura și procurorul Viaceslav Potînga.

Veaceslav Potînga a fost inclus pe lista subiecților remisă în adresa Comisiei de către Consiliu, în vederea evaluării, în conformitate cu art.12 alin.(1) din *Legea nr.252/2023*.

Subiectul a fost evaluat în temeiul dispozițiilor art. 3 alin.(1) lit. e) și alin.(3) din *Legea nr.252/2023*, în calitate de fost procuror în cadrul procuraturii specializate.

La data de 24 mai 2024, Comisia de evaluare a inițiat procedura de evaluare a procurorului Viaceslav Potînga, notificând subiectul și solicitând completarea declarației de avere și interese personale pentru ultimii cinci ani, precum și a chestionarului de integritate etică. Subiectul a transmis declarația pentru ultimii cinci ani și chestionarul privind integritatea etică, completate, în interiorul termenului extins, la 12 iunie 2024.

La data de 16 august 2024, Comisia a notificat subiectul prin e-mail că dosarul său de evaluare a fost repartizat în mod aleatoriu Completului A.

Ulterior, la data de 18 noiembrie 2025, subiectul a fost notificat, prin e-mail, despre decizia Comisiei din 5 noiembrie 2025, aprobată în temeiul art. 17 alin. (2) din Regulamentul Comisiei, privind repartizarea repetată a dosarului de evaluare al subiectului Completului F.

Completul a analizat conformitatea cu criteriile de integritate etică și financiară pentru perioadele corespunzătoare ultimilor 5, 10 și, respectiv, 12 ani, pe baza declarațiilor de avere și venit disponibile.

Potrivit raportului, în cadrul evaluării integrității etice și financiare a subiectului, Comisia de evaluare a solicitat și a obținut informații din diverse surse, inclusiv de la entități publice și private, precum și din surse deschise, cum ar fi rețelele sociale și rapoartele de jurnalism de investigație. Toate informațiile obținute au fost verificate din punct de vedere al exactității și relevanței.

În măsura în care în declarația pentru ultimii cinci ani și în chestionarul privind integritatea etică ale subiectului, precum și în informațiile acumulate, au fost identificate aspecte care prezentau neclarități, acestea au fost abordate prin întrebările scrise adresate subiectului.

În cadrul evaluării inițiale, Completul a adresat subiectului patru runde de întrebări scrise, fiind administrat un volum semnificativ de probe documentare, declarații pe propria răspundere și informații obținute de la entități publice și private.

La 27 februarie 2026, Completul a informat subiectul despre existența unor aspecte care au generat dubii privind corespunderea sa criteriilor de integritate și l-a invitat să participe la audierea publică stabilită pentru 12 martie 2026, aducându-i la cunoștință și dreptul de a solicita acces la materialele evaluării.

La 3 martie 2026, subiectul a solicitat desfășurarea audierii în ședință închisă, cerere admisă parțial de Complet, care a respins-o în privința primului aspect și a admis-o în privința celui de-al doilea. La 6 martie 2026, subiectului i-a fost acordat acces la materialele de evaluare, în conformitate cu art. 16 alin. (5) lit. c) din *Legea nr. 252/2023*. Ulterior, la 11 martie 2026, acesta a prezentat din proprie inițiativă informații și documente suplimentare.

La 12 martie 2026, subiectul a participat la audierea desfășurată parțial în ședință publică, ocazie cu care a reconfirmat exactitatea declarației de avere și interese personale pentru ultimii cinci ani și a chestionarului privind integritatea etică,

precizând că nu are completări sau rectificări la răspunsurile oferite anterior Completului.

După audiere, la 17 aprilie 2026, Completul a adresat o rundă suplimentară de întrebări scrise (R5), la care subiectul a răspuns în termen, la 22 aprilie 2026. Având în vedere necesitatea examinării detaliate a unor circumstanțe factologice complexe, prin decizia unanimă din 23 aprilie 2026, adoptată în temeiul art. 17 alin. (2) din Legea nr. 252/2023, termenul pentru aprobarea raportului de evaluare a fost prelungit până la 19 mai 2026, subiectul fiind informat despre această măsură la 27 aprilie 2026.

Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026 al procurorului Viaceslav Potînga a fost aprobat în unanimitate de către Complet la data de 19 mai 2026 și semnat de Vicepreședintele Comisiei de evaluare, Virginia MORARU.

II. Cadrul normativ aplicabil

Legea nr. 252/2023 a fost adoptată de Parlamentul Republicii Moldova la 17 august 2023 și a intrat în vigoare la 22 august 2023. Potrivit art.2, legea reglementează raporturile juridice aferente procedurii de evaluare externă a integrității etice și financiare a judecătorilor, procurorilor și a altor subiecți menționați.

În temeiul art.11 alin. 1) din Legea nr.252/2023, Comisia evaluează corespunderea subiectului cu criteriile de integritate etică și financiară. Potrivit art.11 alin.(3) lit a), subiectul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia are dubii serioase determinate de faptul că diferența dintre avere, cheltuieli și venituri, *pentru ultimii 12 ani, depășește 20 de salarii medii pe economie* – respectiv pragul de 234.000 MDL pentru cuantumul stabilit de Guvern pentru anul 2023.

Sintagma „*dubii serioase*” nu poate fi aplicată izolat, ci în corelație cu expresia însoțitoare „*determinate de faptul că*”. Această formulare impune Comisiei obligația de a stabili faptic, pe baza probelor administrate, că o anumită conduită a avut loc. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025² (§§ 99, 101), a reținut că, deși standardul „*dubiilor serioase*” presupune mai degrabă o probabilitate ridicată decât o certitudine absolută – Consiliul Superior al Procurorilor poate decide nepromovarea evaluării doar dacă raportul examinat conține „*dovezile care confirmă*” că subiectul nu corespunde unuia sau mai multor criterii de integritate. Termenul „*confirmă*” sugerează o certitudine, ceea ce ridică pragul probator dincolo de simpla îndoială.

Comisia de la Veneția, în Opinia nr.1064/2021 din 20 iunie 2022 (CDL-AD(2022)011-e, pct. 10) și în Opinia comună din 14 martie 2023 (CDL-AD(2023)005, pct. 69), a subliniat că decizia de a evalua negativ titularul unei funcții actuale trebuie să se sprijine pe probe care să dovedească, dincolo de orice îndoială, că averea provine din surse ilegale.

Conform art. 18 alin. (3) lit. a) și c) din Legea nr. 252/2023, după recepționarea raportului întocmit în urma reluării procedurii, Consiliul este competent să accepte raportul și să constate promovarea sau nepromovarea evaluării, ori să îl respingă și să constate, în mod direct, rezultatul evaluării.

Cu titlu de adnotare, se reține că Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 2 din 16.01.2025, a confirmat că mecanismul de control exercitat de Consiliu asupra

² pronunțată în dosarul nr. 282a/2023, nr. 60a/2024 și nr. 170g/2024

rapoartelor Comisiei nu are caracter formal și nu poate fi redus la validarea automată a concluziilor Comisiei. În acest sens, Curtea relevă că raportul Comisiei are caracter consultativ pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau, după caz, pentru Consiliul Superior al Procurorilor, care decide, în cele din urmă, asupra promovării ori nepromovării evaluării. Respectiv, această arhitectură constituie principala garanție împotriva utilizării abuzive a mecanismului de verificare (§ 85³), iar concluziile Comisiilor de evaluare nu sunt obligatorii pentru Consilii (§ 93⁴).

Având în vedere consecințele deosebit de grave ale procedurii asupra carierei procurorului – eliberare din funcție, interdicție profesională pentru 5–7 ani, lipsirea de dreptul la pensie specială, cu menținerea pensiei generale în condițiile legii – Consiliul are obligația de a aplica un standard ridicat de rigoare probatorie, proporționalitate și motivare.

Aceeași hotărâre constituțională delimitează standardul aplicabil Comisiei de cel aplicabil Consiliului. Astfel, Curtea a arătat că sintagma „*dubii serioase*” implică o probabilitate ridicată, fără a se ridica la nivelul certitudinii, în timp ce textul „*dovezile care confirmă*”, aplicabil Consiliilor, sugerează o certitudine cu privire la neîntreinerea criteriilor legale (§§ 99 - 100). În plus, Curtea a subliniat că nepromovarea evaluării are repercusiuni serioase asupra reputației și carierei (§ 173), iar efectul său – eliberarea din funcție – este comparabil cu cele mai grave sancțiuni disciplinare (§ 174).

Curtea a mai reținut că evaluarea externă are caracter excepțional, urmărește eliminarea din sistem a judecătorilor și procurorilor lipsiți de integritate și sporirea încrederii publice în justiție, răspunzând unei nevoi sociale imperioase (§ 180). Totuși, tocmai pentru că soluția de nepromovare are consecințe severe și o unică măsură legală – eliberarea din funcție – Consiliul trebuie să verifice dacă raportul conține o fundamentare suficientă și proporțională, inclusiv prin raportare la gravitatea comportamentului concret imputat (§§ 181–184). Raționamentele privind judecătoria sunt aplicabile *mutatis mutandis* procurorilor (§ 218).

Totodată, aceeași exigență rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În cauza *Metalla c. Albaniei* (cererea nr. 19646/20, hotărârea din 05.05.2026), Curtea a reținut că eliberarea din funcție în procedurile de vetting constituie o ingerință în viața privată, iar demiterea este o sancțiune disciplinară gravă, care pretinde examinarea unor „dovezi solide” privind etica, integritatea și competența profesională a persoanei evaluate (§§ 17 și 20). Totodată, Curtea a subliniat că *nu orice nerespectare minoră a regimului declarării averii sau orice discrepanță nesemnificativă dintre cheltuieli și resurse trebuie să conducă la eliberarea din funcție, mai ales în lipsa relei-credințe* (§ 30), iar organismele de verificare trebuie să examineze cu atenție toate faptele relevante, să aplice standardele

³ §85 - „Raportul Comisiei are un caracter consultativ pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau pentru Consiliul Superior al Procurorilor, care, în cele din urmă, decid în privința promovării sau a nepromovării evaluării de către subiecții vizati. În opinia Comisiei de la Veneția, acest rol al comisiilor de evaluare reprezintă principala garanție împotriva utilizării abuzive a mecanismului de verificare (CDL-AD(2023)005, § 26).”

⁴ §93 - „Concluziile comisiilor cu privire la integritatea subiecților nu au caracter obligatoriu pentru Consiliul Superior al Magistraturii sau pentru Consiliul Superior al Procurorilor.”

Convenției și să asigure un just echilibru între drepturile persoanei și interesul public al restabilirii încrederii în justiție (§ 32).

III. Sinteza Raportului de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026

Conform Raportului de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026, Completul a analizat, pe baza informațiilor colectate, și, acolo unde a fost necesar, a solicitat subiectului clarificări suplimentare cu privire la două aspecte.

Aspectele respective au vizat, în principal:

1) *Avere nejustificată de 684.981 MDL în doi ani din perioada evaluată (2013 și 2020).*

2) *Implicarea subiectului în două cauze examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO), în care s-au constatat încălcări ale Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO) (a. Cauza Mașaeș c. Moldovei; b. Cauza Mîtu c. Moldovei).*

Primul aspect a generat dubii în timpul evaluării și a dus la nepromovare în temeiul Legii nr. 252/2023. Al doilea aspect nu a dus la nepromovare în temeiul Legii.

Aspectul 1. Avere nejustificată de 684.981 MDL în doi ani din perioada evaluată (2013 și 2020)

Cu referire la avere nejustificată pentru anul 2013, Completul a constatat că, gospodăria subiectului a înregistrat în acest an un sold negativ de 123.894 MDL, ca urmare a unui flux financiar de ieșire de 901.278 MDL, superior fluxului financiar de intrare de 777.384 MDL.

La calcularea veniturilor au fost incluse economiile transferate din anul precedent în sumă de 397.432 MDL (380.000 MDL numerar și 17.432 MDL economii bancare), salariul net al subiectului de 71.152 MDL, donația de 280.000 MDL primită de fosta soție de la tatăl acesteia, precum și indemnizația pentru creșterea copilului în sumă de 28.800 MDL.

Principala divergență dintre Complet și subiect a vizat valoarea apartamentului procurat la 2 decembrie 2013 în orașul XXXXXX. Deși contractul de vânzare-cumpărare indica un preț de 325.990 MDL, Completul a considerat că acesta nu reflectă valoarea reală a tranzacției. În urma verificărilor efectuate, inclusiv prin solicitarea informațiilor de la bursa imobiliară „LARA”, care a indicat un preț mediu de piață de 6.700–7.200 MDL/m², și având în vedere că apartamentul era locuibil, cu reparație simplă și mobilier minimal, precum și existența unei plăți suplimentare de aproximativ 2.000 EUR (33.441 MDL), Completul a estimat valoarea plauzibilă a apartamentului la 481.021 MDL.

Completul a reținut că diferența dintre prețul contractual și valoarea estimată de piață, de aproximativ 155.031 MDL (47,55%), ridică dubii serioase privind autenticitatea prețului declarat, observând totodată că suma înscrisă în contract coincide cu valoarea cadastrală a bunului. Chiar și în ipoteza utilizării valorii minime de piață, prețul apartamentului ar fi constituit 464.921 MDL, ceea ce ar fi generat în continuare un deficit financiar de 107.794 MDL.

La cheltuieli au mai fost incluse economiile existente la sfârșitul anului 2013 în sumă de 346.673 MDL (330.000 MDL numerar și 16.673 MDL economii bancare) și cheltuielile de consum ale familiei, estimate la 73.584 MDL.

În consecință, Completul a concluzionat că pentru anul 2013 gospodăria subiectului a înregistrat un deficit financiar de **123.894 MDL**, rezultat din diferența dintre veniturile de **777.384 MDL** și cheltuielile de **901.278 MDL**.

Cu referire la averea nejustificată pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020, Completul de evaluare a reținut că, pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020, subiectul a înregistrat un flux financiar de ieșire superior fluxului financiar de intrare, rezultând un deficit financiar de 561.087 MDL. În opinia Completului, acest deficit este determinat de circumstanțele aferente dobândirii imobilului situat în orașul XXXXXX, municipiul Chișinău, compus dintr-o casă de locuit cu suprafața de 101 m² și teren aferent de 0,0327 ha, bun achiziționat formal prin contractul de vânzare-cumpărare din 7 august 2020, la prețul contractual de 760.412 MDL.

Potrivit constatărilor Completului, circumstanțele tranzacției generează dubii serioase atât cu privire la valoarea reală a bunului, cât și cu privire la momentul efectiv al dobândirii acestuia de către subiect.

Evoluția valorii imobilului și suspiciunile privind subevaluarea bunului

Completul a examinat istoricul bunului și a constatat că la 22 ianuarie 2013 acesta a fost înstrăinat la prețul de 1.600.000 MDL, iar valoarea sa de piață indicată în contractul de ipotecă constituia 2.198.000 MDL.

Ulterior, prin raportul de evaluare întocmit de „XXXXXXX XXXXXXX” SRL la 16 ianuarie 2020, valoarea de piață a fost estimată la 1.056.129 MDL, iar prin raportul de evaluare nr. 11644 din 27 iulie 2020 la 983.000 MDL.

Completul a apreciat că diminuarea valorii bunului de la aproximativ 2,2 milioane MDL la aproximativ 760 mii MDL, respectiv cu circa 65%, ceea ce constituie aproximativ **35%** din valoarea de piață estimată în anul 2013, este incompatibilă cu tendințele pieței imobiliare din municipiul Chișinău și suburbii și constituie unul dintre principalele elemente care ridică dubii privind caracterul real al valorii utilizate în procedura de executare și ulterior în tranzacția încheiată de subiect.

Licitația din 7 aprilie 2020

Completul a examinat circumstanțele licitației organizate la 7 aprilie 2020 de executorul judecătoresc Nicolae Pașa, în perioada stării de urgență instituite ca urmare a pandemiei COVID-19. La licitație au participat două persoane, iar adjudecător a fost declarat R.Ș., care a procurat imobilul pentru 763.412 MDL, pornind de la un preț inițial de 760.412 MDL.

Deși rezultatele licitației au fost confirmate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 9 iunie 2020, Completul a remarcat că procedura s-a desfășurat într-o perioadă caracterizată prin restricții semnificative de circulație și activitate, iar ulterior executorului XXXXXX XXXXX i-a fost retrasă licența pentru încălcări grave ale legislației.

O atenție deosebită a fost acordată persoanei R.Ș., care, după adjudecarea bunului la 7 aprilie 2020 pentru 763.412 MDL, l-a revândut subiectului la 7 august 2020 pentru 760.412 MDL, adică cu aproximativ 3.000 MDL mai puțin decât prețul de adjudecare. Completul a considerat că această tranzacție este incompatibilă cu un comportament economic rațional, în condițiile în care adjudecătorul nu a obținut niciun beneficiu economic și nici măcar nu și-a recuperat integral investiția.

Totodată, Completul a reținut că R.Ș. era familiarizat cu procedurile de executare și participase și la alte licitații importante, inclusiv la adjudecarea unor bunuri imobile evaluate la aproximativ 4 milioane MDL, deși evaluări anterioare

indicau valori apropiate de 6 milioane MDL. Aceste circumstanțe au fost considerate relevante pentru aprecierea rolului său în tranzacția analizată.

Legătura cu cauza penală privind „XXXXXX XXXXXX” SRL

Un element considerat de Complet drept deosebit de relevant îl constituie faptul că unul dintre rapoartele de evaluare ale bunului a fost întocmit de „XXXXXX XXXXXX” SRL, companie vizată într-o cauză penală aflată în gestiunea subiectului.

Potrivit constatărilor Completului, cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx viza presupuse acțiuni de diminuare artificială a valorii unor bunuri imobile în proceduri de executare silită, fiind investigate inclusiv acțiunile unor reprezentanți ai companiei de evaluare și ale executorului judecătoresc XXXXXX XXXXX.

La 27 februarie 2020, subiectul a dispus clasarea cauzei penale. Ulterior însă, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 28 septembrie 2021, soluția de clasare a fost anulată, instanța constatând caracterul incomplet al investigației și necesitatea continuării urmăririi penale.

Completul a apreciat că această coincidență temporală dintre clasarea cauzei și derularea procedurilor care au condus la adjudecarea imobilului constituie o circumstanță relevantă pentru evaluarea integrității financiare a subiectului.

Rolul și capacitatea financiară a lui R.Ș.

Completul a acordat o atenție deosebită persoanei R.Ș., adjudecătorul bunului la licitația din 7 aprilie 2020.

Acesta a adjudecat bunul pentru 763.412 MDL, iar după aproximativ patru luni l-a revândut subiectului pentru 760.412 MDL, respectiv cu aproximativ 3.000 MDL mai puțin decât prețul achitat la licitație.

Completul a apreciat că o asemenea tranzacție nu poate fi explicată printr-o logică economică obișnuită, întrucât adjudecătorul nu a realizat niciun profit și nu și-a recuperat integral investiția. Explicațiile oferite cu privire la diferența de preț, inclusiv cele referitoare la fluctuațiile cursului valutar, au fost analizate și considerate neconvingătoare.

Totodată, Completul a constatat că informațiile bancare disponibile nu confirmau existența în conturile lui R.Ș. și ale membrilor familiei sale a sumei necesare pentru adjudecarea bunului.

A fost reținut că prețul licitației a fost achitat prin cinci depuneri succesive în numerar:

- 100.000 MDL și 100.000 MDL la 13 aprilie 2020;
- 200.000 MDL la 15 aprilie 2020;
- 125.392 MDL la 16 aprilie 2020;
- 200.000 MDL la 17 aprilie 2020.

De asemenea, Completul a remarcat că, la 10 august 2020, după înstrăinarea imobilului către subiect, R.Ș. a încasat suma de 640.000 MDL, provenită din creditul contractat de subiect, retrăgând integral acești bani în numerar chiar în aceeași zi.

Accesul subiectului la imobil înainte de cumpărare

Completul a reținut că subiectul avea acces efectiv la imobil înainte de încheierea contractului de vânzare-cumpărare și chiar înainte de întocmirea raportului de evaluare din 27 iulie 2020.

Potrivit constatărilor Completului, subiectul a participat la pregătirea bunului pentru evaluare și dispunea de acces la acesta într-o perioadă în care, potrivit propriei

poziții, nu avea încă niciun drept asupra bunului și nu îl cunoștea pe adjudecătorul R.Ș.

În opinia Completului, această circumstanță reprezintă unul dintre cele mai relevante indicii că subiectul ar fi avut o implicare în procesul de dobândire a imobilului anterior perfectării actelor juridice.

Programul de stat „Prima Casă”

Completul a reținut că la 3 august 2020 subiectul a contractat un credit ipotecar în sumă de 640.000 MDL de la BC „Moldindconbank” SA pentru achiziționarea imobilului.

Totodată, s-a observat că raportul de evaluare din 27 iulie 2020 a stabilit valoarea bunului la 983.000 MDL, valoare situată cu doar 17.000 MDL sub plafonul maxim de 1.000.000 MDL admis de Programul de stat „Prima Casă”.

Completul a apreciat că această împrejurare prezintă relevanță în contextul analizei circumstanțelor tranzacției.

Resursele financiare ale subiectului la 13 aprilie 2020

În vederea verificării capacității financiare a subiectului de a suporta costul bunului, Completul a calculat fluxurile financiare aferente perioadei 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020.

La capitolul venituri și resurse disponibile, estimate la 229.306 MDL, au fost incluse următoarele sume:

- economii transferate din anul precedent – 130.009 MDL;
- salarii nete – 64.657 MDL;
- donație de la frate în sumă de 2.000 USD (34.640 MDL).

La capitolul cheltuieli au fost incluse:

- costul imobilului – 763.412 MDL;
- pensia de întreținere – 14.000 MDL;
- cheltuieli de consum (CCP) – 12.981 MDL.

Respectiv, cheltuielile totale au fost estimate la 790.393 MDL, rezultând un sold negativ de 561.087 MDL.

Concluziile Completului

În urma coroborării tuturor circumstanțelor analizate, Completul a apreciat că există un ansamblu de elemente concordante care generează dubii serioase cu privire la caracterul real al tranzacției și la proveniența resurselor utilizate pentru dobândirea imobilului din Xxxxxx.

În susținerea acestei concluzii, Completul a invocat:

- diminuarea semnificativă a valorii bunului de la 2.198.000 MDL la aproximativ 760.000 MDL;
- implicarea companiei „Xxxxxxxx Xxxxxxxx” SRL atât în evaluarea bunului, cât și în dosarul penal gestionat de subiect privind presupuse subevaluări ale bunurilor imobile;
- clasarea de către subiect a cauzei penale la 27 februarie 2020, urmată de anularea acestei soluții de către instanță;
- organizarea licitației în perioada stării de urgență;
- revânzarea bunului de către R.Ș. fără profit și chiar cu o pierdere de aproximativ 3.000 MDL;
- lipsa unei justificări economice plauzibile pentru comportamentul lui R.Ș.;

- lipsa unor dovezi suficiente privind capacitatea financiară a acestuia de a adjudeca bunul;
- utilizarea extensivă a numerarului atât la adjudecarea bunului, cât și la retragerea fondurilor provenite din vânzarea către subiect;
- accesul efectiv al subiectului la imobil înainte de încheierea contractului de vânzare-cumpărare;
- evaluarea bunului la 983.000 MDL, cu doar 17.000 MDL sub plafonul Programului „Prima Casă”;
- existența unui deficit financiar de 561.087 MDL pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020.

Pornind de la standardul probator aplicabil prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023, potrivit căruia sunt suficiente „dubii serioase” cu privire la justificarea averii, Completul a concluzionat că subiectul nu a înlăturat în mod convingător suspiciunile identificate.

În baza acestui standard, Completul a concluzionat că deficitul financiar de 561.087 MDL aferent perioadei 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020, coroborat cu deficitul de 123.894 MDL reținut pentru anul 2013, generează o diferență totală dintre venituri, cheltuieli și avere de 684.981 MDL. În opinia Completului, această sumă depășește semnificativ pragul legal de 20 salarii medii pe economie (234.000 MDL) prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023, motiv pentru care a concluzionat că subiectul nu întrunește criteriul de integritate financiară stabilit de lege.

Aspectul 2. Implicarea subiectului în două cauze examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO), în care s-au constatat încălcări ale Convenției Europene a Drepturilor Omului (CEDO) (a. Cauza Mașaev c. Moldovei; b. Cauza Mîțu c. Moldovei)

În continuare, Comisia și-a concentrat analiza asupra aspectului care a generat dubii în timpul evaluării, dar care nu au fost considerate suficiente pentru a conduce la nepromovarea evaluării, și anume implicarea subiectului în două cauze examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului – *Mașaev c. Moldovei* și *Mîțu c. Moldovei* (nr. 23524/14) – în care au fost constatate încălcări ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, apreciind dacă aceste circumstanțe pot ridica probleme din perspectiva integrității etice a subiectului.

Comisia a examinat rolul concret exercitat de subiect în procedurile interne care au precedat constatarea încălcărilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, natura încălcărilor reținute de Curte, gradul de contribuție al subiectului la producerea acestora, precum și existența unor eventuale indicii de conduită incompatibilă cu standardele de etică și integritate profesională. Deși a constatat că implicarea subiectului în aceste cauze justifică o examinare suplimentară din perspectiva integrității etice, Comisia a apreciat că circumstanțele identificate nu ating nivelul de gravitate necesar pentru a fundamenta, în sine, o concluzie de nepromovare a evaluării.

Cauza Mașaev c. Moldovei

Potrivit materialelor examinate, în cadrul unei cauze penale inițiate în februarie 2017 privind presupuse acte de corupție, subiectul a înaintat învinuirea lui XXXXXX XXXXXX la 13 iulie 2017 și a avut un rol activ în procedurile privind privarea acestuia de libertate. Astfel, subiectul a emis ordonanța de reținere din 12 iulie 2017, a înaintat

și susținut demersurile privind aplicarea arestului preventiv la 14 iulie 2017 și prelungirea acestuia la 7 septembrie 2017, precum și a participat la ședințele Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, 23 august 2017 și 20 septembrie 2017, solicitând menținerea sau reaplicarea arestului preventiv.

Prin hotărârea din 4 aprilie 2023, CtEDO a constatat încălcarea art. 5 § 1 CEDO, reținând că materialele prezentate de acuzare nu erau suficiente pentru a justifica privarea de libertate a reclamantului. Comisia a observat că, în urma actelor procesuale promovate de subiect, XXXXXX XXXXXX a fost privat de libertate în perioada 12 iulie 2017 – 20 septembrie 2017, iar între 4 august 2017 și 23 august 2017 s-a aflat în arest la domiciliu.

În cadrul audierii, subiectul a susținut că încălcarea constatată de CtEDO s-ar datora insuficienței motivări a hotărârilor judecătorești privind arestul preventiv și a invocat faptul că, în evaluarea judecătorului care a dispus măsura preventivă, Comisia de evaluare a judecătorilor nu a calificat conduita acestuia drept arbitrară.

Comisia a subliniat că, deși decizia privind aplicarea arestului preventiv aparține instanței de judecată, procurorul poartă o responsabilitate sporită atunci când solicită și susține măsuri care afectează dreptul fundamental la libertate. Cu toate acestea, ținând cont și de jurisprudența Curții Supreme de Justiție privind interpretarea art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 252/2023, Comisia a apreciat că omisiunile reținute în această cauză nu ating, în mod individual, nivelul de gravitate necesar pentru a justifica o concluzie de nepromovare a evaluării.

Cauza Mîțu c. Moldovei

Comisia a examinat și implicarea subiectului în cauza Mîțu c. Moldovei, care avea ca obiect investigarea unei plângeri privind utilizarea excesivă a forței de către colaboratori ai poliției.

Potrivit materialelor cauzei, reclamanta a depus plângerea la poliție la 30 mai 2013, iar la 20 iunie 2013 subiectul a emis o ordonanță prin care a refuzat pornirea urmăririi penale. Ulterior, CtEDO a constatat încălcarea art. 3 CEDO, atât sub aspect material, cât și procedural.

Comisia a observat că, la prima vedere, constatările CtEDO ar fi putut ridica întrebări privind caracterul adecvat al actului procesual emis de subiect. Totuși, întrucât ordonanța de refuz a pornirii urmăririi penale a fost emisă la 20 iunie 2013, adică în afara perioadei de 10 ani relevante pentru evaluare, prevăzută de Legea nr. 252/2023, acest aspect nu a fost examinat în continuare și nu a influențat concluziile evaluării.

În urma analizei celor două cauze, Comisia a reținut existența unor circumstanțe care justificau examinarea conduitei profesionale a subiectului din perspectiva integrității etice, însă a concluzionat că nici constatările CtEDO din cauza Mașaev c. Moldovei, nici cele din cauza Mîțu c. Moldovei nu ating, individual sau cumulativ, nivelul de gravitate necesar pentru a fundamenta o concluzie de nepromovare a evaluării.

IV. Poziția subiectului evaluării, Veaceslav Potînga, în cadrul evaluării

Pe parcursul procedurii de evaluare, procurorul Veaceslav Potînga a contestat concluziile Comisiei atât sub aspectul constatărilor privind pretinsa avere nejustificată, cât și sub aspectul dubiilor formulate în legătură cu achiziționarea

imobilului din orașul Xxxxxx și cu implicarea sa în cauzele examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În ceea ce privește pretinsa avere nejustificată reținută pentru anul 2013, subiectul a susținut că prețul apartamentului procurat în orașul Xxxxxx la 2 decembrie 2013 a fost cel real și efectiv achitat, respectiv 325.990 MDL, astfel cum rezultă din contractul de vânzare-cumpărare autentificat notarial. Acesta a contestat abordarea Comisiei de a înlocui prețul contractual cu o valoare estimativă de piață de 481.021 MDL, argumentând că evaluarea bazată pe date statistice furnizate de bursa imobiliară nu poate prevala asupra unui act juridic autentic și asupra voinței exprimate de părțile contractante. Subiectul a subliniat că tranzacția a fost realizată în condiții legale, iar prețul declarat a corespuns înțelegerii dintre părți.

Referitor la pretinsa avere nejustificată aferentă anului 2020, subiectul a contestat premisa principală a Comisiei potrivit căreia imobilul din orașul Xxxxxx ar fi fost dobândit anterior datei de 7 august 2020 sau prin intermediul unei persoane interpuse. Acesta a susținut constant că a dobândit bunul exclusiv în baza contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu R.Ș., la prețul contractual de 760.412 MDL, și că nu a participat, direct sau indirect, la licitația organizată la 7 aprilie 2020.

În apărarea sa, subiectul a arătat că nu a avut niciun raport juridic sau economic cu executorul judecătoresc și nu a participat la procedura de executare silită care a precedat adjudecarea bunului de către R.Ș. De asemenea, a negat existența unei înțelegeri prealabile cu acesta și a susținut că tranzacția din august 2020 a reprezentat o operațiune civilă obișnuită, realizată în condițiile pieței.

Cu privire la diferența dintre prețul de adjudecare și prețul de revânzare, subiectul a explicat că aceasta a fost influențată de circumstanțele concrete ale tranzacției, inclusiv de negocierile dintre părți și de evoluția cursului valutar. Totodată, a susținut că starea tehnică a imobilului și necesitatea unor investiții ulterioare justificau nivelul prețului convenit.

Subiectul a respins și concluzia Comisiei potrivit căreia ar fi avut acces la imobil înainte de dobândirea sa oficială într-un mod incompatibil cu statutul său de cumpărător. Acesta a explicat că accesul la bun a fost determinat de necesitatea evaluării imobilului în vederea contractării creditului ipotecar și a participării în Programul de stat „Prima Casă”, fără ca acest fapt să demonstreze existența unei implicări anterioare în procedura de executare sau în licitația publică.

Referitor la finanțarea tranzacției, procurorul a susținut că resursele financiare utilizate pentru achiziționarea bunului au avut o proveniență legală și verificabilă, fiind constituite din economiile acumulate anterior, veniturile salariale și creditul ipotecar contractat la 3 august 2020 de la BC „Moldindconbank” SA în sumă de 640.000 MDL. În opinia sa, calculul efectuat de Comisie pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020 nu reflectă în mod fidel situația financiară reală, deoarece pornește de la premisa că bunul a fost achiziționat la data adjudecării licitației și nu la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

În ceea ce privește referințele Comisiei la cauza penală privind activitatea societății „Xxxxxxx Xxxxxxx” SRL, subiectul a susținut că nu există nicio legătură între soluțiile procesuale adoptate în dosarul penal și achiziționarea ulterioară a imobilului din Xxxxxx. Acesta a arătat că actele procesuale emise în exercitarea atribuțiilor sale de procuror au fost adoptate în baza probelor administrate la acel moment și că simpla coincidență dintre identitatea evaluatorului și circumstanțele

tranzacției nu poate constitui o probă a unei conduite incompatibile cu statutul de procuror.

În raport cu cauzele examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, subiectul a contestat interpretarea potrivit căreia constatările CtEDO ar reflecta, prin ele însele, o conduită arbitrară sau lipsită de integritate profesională. Referitor la cauza Mașaev c. Moldovei, acesta a susținut că măsurile preventive au fost aplicate de instanțele de judecată, iar eventualele deficiențe constatate de CtEDO țin în principal de motivarea hotărârilor judecătorești și nu de conduita procurorului. În susținerea acestei poziții, a invocat inclusiv faptul că, în evaluarea judecătorului care a dispus arestul preventiv, Comisia de evaluare a judecătorilor nu a calificat drept arbitrară conduita acestuia.

Referitor la cauza Mîțu c. Moldovei, subiectul a arătat că actul procesual examinat de CtEDO a fost emis la 20 iunie 2013, în afara perioadei de referință de zece ani prevăzute de Legea nr. 252/2023, motiv pentru care acesta nu poate constitui un element determinant în aprecierea integrității sale etice.

În ansamblu, poziția procesuală a procurorului Veaceslav Potînga s-a fundamentat pe ideea că toate tranzacțiile patrimoniale analizate au fost efectuate în condiții legale și transparente, că sursele financiare utilizate au fost licite și justificabile, iar concluziile Comisiei se bazează în mare măsură pe presupuneri, inferențe și evaluări indirecte, insuficiente pentru a demonstra existența unei averi nejustificate sau a unor încălcări de natură să afecteze integritatea sa financiară și etică.

V. Poziția subiectului evaluării, Veaceslav Potînga, față de Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026

La data de 19 iunie 2026, în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor au fost înregistrate explicațiile și obiecțiile formulate de procurorul Veaceslav Potînga asupra Raportului de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026. Prin acestea, subiectul evaluării și-a exprimat dezacordul față de concluziile Comisiei de evaluare, solicitând respingerea Raportului de evaluare și constatarea promovării evaluării externe.

Ulterior, argumentele expuse în obiecțiile scrise au fost reiterate și dezvoltate de procuror și în cadrul ședinței publice a Consiliului Superior al Procurorilor din 08 iulie 2026, în procesul de examinare a Raportului de evaluare.

În esență, subiectul evaluării a susținut că raportul Comisiei se întemeiază exclusiv pe două constatări considerate de acesta eronate, și anume: pretinsa avere nejustificată de 123.894 MDL aferentă procurării apartamentului din or. Xxxxx în anul 2013 și pretinsa avere nejustificată de 561.087 MDL aferentă achiziției imobilului din or. Xxxxxx în anul 2020, care, cumulate, au determinat concluzia Comisiei privind existența unei averi nejustificate în quantum total de 684.981 MDL.

Referitor la tranzacția din anul 2013, procurorul a arătat că apartamentul din or. Xxxxxxx a fost procurat în baza unui contract autentic de vânzare-cumpărare, iar Comisia a înlocuit nejustificat prețul contractual înscris în actul juridic cu o valoare estimativă de piață derivată din date statistice ale pieței imobiliare. Potrivit explicațiilor sale, dosarul nu conține nicio probă directă care să demonstreze existența unei plăți suplimentare față de suma indicată în contract, nefiind identificate transferuri bancare, recipise, declarații ale vânzătorului, constatări fiscale ori hotărâri

judecătorești care să ateste caracterul simulat al prețului contractual. În aceste condiții, subiectul evaluării a susținut că diferența de 123.894 MDL reprezintă exclusiv rezultatul unei estimări teoretice și nu al unei cheltuieli efectiv probate.

Cu privire la aspectul aferent anului 2020, procurorul a contestat concluzia Comisiei potrivit căreia adjudecarea la licitație a imobilului din or. Xxxxxxx de către Xxxx Xxxx la prețul de 763.412 MDL ar fi fost realizată în interesul său și din resurse financiare care i-ar aparține. În susținerea poziției sale, acesta a invocat că dosarul de evaluare nu conține probe privind transmiterea unor mijloace bănești către Xxxx Xxxx, nu identifică retrageri bancare efectuate de subiect care să corespundă valorii respective, nu conține recipise, contracte de mandat, înscrisuri sau alte documente care să demonstreze existența unei relații de interpunere între cei doi. De asemenea, procurorul a subliniat că Xxxxx Xxxx nu este membru al familiei sale și nici persoană apropiată în sensul legislației privind integritatea. În opinia sa, deficitul financiar de 561.087 MDL reținut de Comisie reprezintă consecința unei presupuneri privind caracterul interpus al adjudecatarului și nu rezultatul unor constatări financiare bazate pe probe directe.

Subiectul evaluării a invocat că achiziția imobilului din Xxxxx a fost realizată ulterior, în mod transparent și documentat, prin intermediul programului guvernamental „Prima Casă”, prezentând în acest sens contractul de vânzare-cumpărare, contractul de credit, actele de constituire a ipotecii, documentele bancare privind acordarea și transferul creditului, precum și raportul de evaluare întocmit în cadrul procedurii de creditare. În opinia sa, aceste înscrisuri constituie probe directe ale modalității de dobândire a bunului și infirmă concluzia potrivit căreia imobilul ar fi fost procurat anterior, prin intermediul unei persoane interpușe.

Subiectul evaluării a invocat că achiziția imobilului din or. Xxxxx nu a avut loc în aprilie 2020, prin intermediul lui Xxxxx Xxxx, ci ulterior, la data de 7 august 2020, în baza unui contract de vânzare-cumpărare autentificat notarial, finanțarea fiind realizată prin Programul guvernamental „Prima Casă”. În acest sens, procurorul a arătat că, la 3 august 2020, a contractat de la B.C. „Moldindconbank” S.A. un credit în sumă de 640.000 MDL, cu instituirea ipotecii asupra bunului, iar prețul contractual al imobilului a fost de 760.412 MDL. Totodată, acesta a indicat că raportul de evaluare bancară din 27 iulie 2020 a stabilit valoarea de piață a imobilului la 983.000 MDL, fapt ce, în opinia sa, confirmă că tranzacția a fost verificată de instituția financiară și realizată prin mecanism bancar transparent.

Procurorul a susținut că aceste elemente - contractul de vânzare-cumpărare din 7 august 2020, contractul de credit „Prima Casă”, transferul bancar al mijloacelor financiare, ipoteca și raportul de evaluare bancară - constituie probe directe ale achiziției reale din august 2020 și nu pot fi înlăturate prin ipoteza unei achiziții ascunse în aprilie 2020. Acesta a subliniat că, dacă ar fi procurat imobilul în aprilie 2020 din mijloace proprii, prin intermediul lui Xxxxx Xxxx, nu ar fi existat o logică economică să contracteze ulterior un credit ipotecar pe termen lung, cu dobânzi, costuri bancare și obligații suplimentare, pentru achitarea aceluiași bun.

Totodată, subiectul evaluării a menționat că apropierea valorică dintre prețul de adjudecare achitat de Xxxxx Xxxx, de 763.412 MDL, și prețul contractual de vânzare-cumpărare din august 2020, de 760.412 MDL, nu demonstrează existența unei interpuneri, diferența de 3.000 MDL fiind, în opinia sa, nesemnificativă în raport cu

valoarea totală a imobilului și insuficientă pentru a confirma transmiterea unor mijloace financiare către judecator sau existența unei înțelegeri prealabile.

Totodată, procurorul a susținut că raportul ignoră prezumția de legalitate și forța probatorie a actelor autentice și a documentelor oficiale, invocând inclusiv existența încheierii irevocabile a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 9 iunie 2020, actele notariale aferente tranzacțiilor examinate, documentele bancare și soluțiile disciplinare anterioare prin care nu au fost constatate încălcări ce ar pune la îndoială integritatea sa financiară. Potrivit poziției exprimate, Comisia nu a demonstrat caracterul fictiv al acestor acte, ci le-a înlăturat prin deducții și ipoteze pe care le consideră insuficiente pentru a susține concluzia de nepromovare.

În continuare, procurorul a invocat că standardul de examinare aplicabil Consiliului Superior al Procurorilor este diferit de cel aplicat de Comisia de evaluare. Acesta a susținut că, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 252/2023 și Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 16 ianuarie 2025, Consiliul trebuie să verifice existența unor dovezi care confirmă necorespunderea criteriilor de integritate, iar nu doar existența unor dubii serioase formulate de Comisie. În acest context, subiectul evaluării a arătat că dosarul nu conține dovezi care să confirme existența unei plăți ascunse pentru apartamentul din Xxxxxx, transmiterea unor sume de bani către Xxxxx Xxxx, finanțarea judecării imobilului din Xxxxx sau existența unei relații de interpunere între acesta și judecator.

În concluzie, procurorul Veaceslav Potînga a susținut că pretinsa diferență patrimonială de 684.981 MDL nu rezultă din operațiuni financiare efectiv demonstrate, ci din ipoteze și estimări formulate de Comisia de evaluare, motiv pentru care a solicitat Consiliului Superior al Procurorilor să respingă Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026 și să constate promovarea evaluării externe.

VI. Aspecte procedurale privind examinarea Raportului de evaluare în ședințele CSP din 22 iunie 2026 și 08 iulie 2026

Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026, împreună cu dosarul de evaluare și materialele aferente, a fost înregistrat în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor la data de 22 mai 2026. Potrivit art. 18 alin. (3) din Legea nr. 252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, Consiliul urma să se pronunțe asupra raportului în termen de 30 de zile, respectiv până la data de 22 iunie 2026.

În cadrul procedurii administrative, la data de 19 iunie 2026, Veaceslav Potînga a depus o cerere prin care a solicitat amânarea examinării Raportului de evaluare pentru o ședință ulterioară datei de 24 iunie 2026. În motivarea cererii, acesta a arătat că, potrivit Ordinului Procurorului General nr. 899-p din 19 mai 2026, în perioada 21–24 iunie 2026 urma să se afle într-o deplasare de serviciu în orașul Haga, Regatul Țărilor de Jos. În susținerea cererii, subiectul evaluării a anexat copia ordinului menționat, precum și obiecțiile și explicațiile formulate asupra Raportului Comisiei de evaluare.

Examinând cererea formulată, precum și materialele aflate la dosarul administrativ, Consiliul a constatat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 60 alin. (5) din Codul administrativ pentru prelungirea termenului procedurii administrative. În aprecierea acestei soluții, Consiliul a avut în vedere atât circumstanțele invocate de subiectul evaluării privind imposibilitatea obiectivă de a

participa la ședința stabilită în perioada deplasării de serviciu, cât și complexitatea procedurii de evaluare, volumul considerabil al materialelor administrate și necesitatea examinării aprofundate a obiecțiilor formulate împotriva Raportului Comisiei de evaluare.

Consiliul a reținut că examinarea Raportului de evaluare nu poate avea un caracter formal, întrucât concluziile Comisiei de evaluare sunt susceptibile să producă efecte juridice și profesionale semnificative asupra statutului procurorului evaluat. În consecință, atribuțiile conferite Consiliului presupun o verificare efectivă și substanțială a concluziilor raportului, prin raportare la întregul material probator administrat în procedura de evaluare și la explicațiile prezentate de subiectul evaluării, cu respectarea principiilor contradictorialității, dreptului la apărare și dreptului de participare la procedura administrativă.

În aceste condiții, constatând existența unor motive obiective care justificau prelungirea procedurii administrative, prin Hotărârea nr. 1-176/2026 din **22 iunie 2026**, Consiliul Superior al Procurorilor a dispus prelungirea cu 30 de zile a termenului de examinare a Raportului de evaluare emis în privința procurorului Veaceslav Potînga, termenul final pentru adoptarea hotărârii în prezenta procedură fiind data de 22 iulie 2026.

Ulterior, în ședința Consiliului din data de **08 iulie 2026**, procurorul Veaceslav Potînga a fost prezent, beneficiind de posibilitatea efectivă de a-și expune poziția cu privire la constatările formulate în Raportul de evaluare, de a răspunde întrebărilor adresate de membrii Consiliului și de a prezenta explicații suplimentare în susținerea obiecțiilor formulate.

Totodată, Consiliul reține că, potrivit art. 18 alin. (1) din Legea nr. 252/2023, atât subiectul evaluării, cât și reprezentantul Comisiei de evaluare au dreptul de a-și expune pozițiile în ședința de examinare a raportului, participarea acestora constituind un drept procedural, iar nu o obligație. Prin urmare, neexercitarea acestui drept nu împiedică examinarea cauzei și adoptarea unei soluții.

Respectiv, Comisia de evaluare a confirmat recepționarea invitației de participare la ședință și a declinat participarea, menținându-și practica instituțională anterioară.

În lipsa participării reprezentantului Comisiei de evaluare, Consiliul a procedat la examinarea Raportului de evaluare în baza materialelor dosarului, a constatărilor și concluziilor expuse în Raport, precum și a explicațiilor și obiecțiilor formulate de subiectul evaluării.

În cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 08 iulie 2026, procurorul Veaceslav Potînga a răspuns întrebărilor adresate de membrii Consiliului și a prezentat explicații suplimentare cu privire la circumstanțele analizate în Raportul de evaluare.

Referitor la înscrisurile recepționate de Aparatul Consiliului la data de 06 iulie 2026 din partea unei persoane care nu este parte în procedura administrativă, procurorul a explicat că identitatea și datele de contact ale persoanei cu inițialele R.Ș. au devenit cunoscute ca urmare a examinării dosarului de evaluare. Potrivit explicațiilor sale, după mai multe încercări nereușite de a lua legătura direct cu aceasta, a fost contactat de avocatul persoanei respective, căruia i-a expus contextul procedurii și necesitatea prezentării unor explicații privind proveniența mijloacelor financiare utilizate la adjudecarea imobilului din orașul Xxxxx. În urma acestor

demersuri, au fost prezentate o declarație pe propria răspundere a lui R.Ș., declarația persoanei care i-ar fi acordat mijloacele financiare necesare achiziției imobilului, precum și explicații privind modalitatea de restituire a împrumutului, înscrisuri care au fost remise Consiliului.

Cu privire la procurarea apartamentului din orașul Xxxxx în anul 2013, procurorul a reiterat că resursele financiare utilizate au provenit de la părinții fostei sale soții, care ar fi obținut mijloacele respective din vânzarea a două bunuri imobile situate în municipiul Xxxxxx. Acesta a precizat că nu a participat la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, apartamentul fiind procurat și înregistrat inițial pe numele fostei sale soții, iar ulterior calificat de Autoritatea Națională de Integritate drept bun aflat în proprietate comună în devălmășie. Totodată, procurorul a confirmat că donația în cuantum de 280.000 lei, primită de fosta sa soție în anul 2013, reprezintă aceeași sursă financiară utilizată pentru achitarea apartamentului și nu o sursă distinctă de venit.

Referitor la circumstanțele procurării imobilului din orașul Xxxxx, procurorul a declarat că a intrat în contact cu R.Ș. prin intermediul unui fost coleg din cadrul organelor de poliție, care activa în calitate de agent imobiliar și care, cunoscând că acesta era în căutarea unui imobil, i-ar fi transmis datele de contact ale proprietarului. Potrivit explicațiilor oferite, ulterior a purtat discuții telefonice cu R.Ș., a vizitat imobilul, a negociat condițiile tranzacției, iar după câteva luni a procurat bunul prin intermediul Programului „Prima Casă”, cu finanțare parțială din credit ipotecar.

În ceea ce privește plata avansului aferent tranzacției, procurorul a declarat că acesta a reprezentat 10% din prețul de achiziție și a fost achitat în numerar, în euro, dolari SUA și lei moldovenești, cu puțin timp înainte de autentificarea contractului de vânzare-cumpărare și a contractului de credit. Acesta a precizat că transmiterea banilor a fost confirmată printr-o recipisă, iar după achitarea avansului i s-a permis accesul în imobil pentru efectuarea unor lucrări pregătitoare necesare evaluării bunului de către instituția bancară.

Cu privire la afirmațiile anterioare referitoare la situația financiară a lui R.Ș., procurorul a explicat că acestea au reprezentat exclusiv reproducerea informațiilor comunicate de persoana respectivă în cadrul negocierilor privind vânzarea imobilului, și anume că avea obligația de a restitui o datorie, fără a pretinde că deține dovezi directe privind existența sau cuantumul acesteia. Totodată, acesta a susținut că înregistrarea audio-video a audierii desfășurate în fața Comisiei confirmă conținutul explicațiilor sale și că interpretarea ulterioară a acestor afirmații aparține Comisiei de evaluare.

În final, procurorul a arătat că, potrivit documentelor și estimărilor privind lucrările de reparație prezentate pe parcursul procedurii de evaluare, imobilul din orașul Xxxxxx era locuibil la momentul achiziționării, deși necesita în continuare lucrări suplimentare de finisare, care, potrivit afirmațiilor sale, nu au fost finalizate nici până în prezent.

VII. Reconstrucția financiară efectuată la nivelul Consiliului

În cadrul verificării proprii a situației financiare a subiectului evaluării, Consiliul a procedat la reconstituirea fluxurilor patrimoniale aferente perioadei evaluate, prin analiza cumulativă a veniturilor, cheltuielilor, activelor, obligațiilor

financiare și a documentelor justificative prezentate de subiect, precum și a informațiilor obținute de la instituțiile și persoanele relevante.

În ansamblu, analiza financiară proprie efectuată la nivelul Consiliului a avut ca obiectiv verificarea caracterului complet, coerent și justificat al concluziilor formulate de Comisia de evaluare, prin raportarea tuturor operațiunilor financiare identificate la documentele justificative existente, la explicațiile oferite de subiect și la circumstanțele de fapt constatate în cadrul procedurii de evaluare, cu accent asupra deficitului financiar total de 684.981 MDL reținut de Comisie.

Urmare a verificării informațiilor privind veniturile, activele, obligațiile financiare, conturile bancare și alte surse de venit ale subiectului, inclusiv a declarației depuse pentru ultimii cinci ani în contextul evaluării, precum și a informațiilor obținute din surse publice și private, de la instituții financiare, autorități fiscale și alte entități relevante, Consiliul a constatat existența unor deficiențe care prezintă anumite riscuri în contextul evaluării integrității financiare a subiectului, și care necesită o analiză suplimentară sub aspectul temeiniciei și forței probatorii a concluziilor formulate în Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026.

Consiliul constată că, potrivit Raportului de evaluare, concluzia de nepromovare a evaluării nu rezultă din existența unor deficiențe financiare persistente pe parcursul întregii perioade analizate, ci exclusiv din două perioade distincte, respectiv anul 2013 și perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020.

Pentru toate celelalte exerciții financiare examinate (2012, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018 și 2019), Comisia nu a identificat inconsecvențe, deficiențe sau riscuri financiare relevante, iar analiza fluxurilor financiare a evidențiat solduri pozitive între venituri și cheltuieli. Astfel, pentru anul 2012 a fost stabilit un excedent de 18.540 MDL, pentru anul 2014 – 50.882 MDL, pentru anul 2015 – 7.018 MDL, pentru anul 2016 – 164.444,80 MDL, pentru anul 2017 – 77.672,60 MDL, pentru anul 2018 – 109.753,57 MDL, iar pentru anul 2019 – 51.115,24 MDL.

Această circumstanță prezintă relevanță juridică, întrucât demonstrează că diferența patrimonială totală de 684.981 MDL nu rezultă dintr-un model constant de depășire a cheltuielilor în raport cu veniturile, ci din două operațiuni patrimoniale concrete care au constituit fundamentul concluziei Comisiei. Din perspectiva Consiliului, această constatare impune o verificare deosebit de riguroasă a premiselor factologice și juridice care au stat la baza includerii acestor operațiuni în calculul diferenței patrimoniale.

Sub aspectul anului 2013, Consiliul observă că deficitul financiar de 123.894 MDL nu derivă din contestarea surselor de venit ale subiectului sau ale familiei acestuia, întrucât Comisia a acceptat expres existența veniturilor totale ale gospodăriei în cuantum de 777.384 MDL, inclusiv economiile inițiale de 397.432 MDL, salariul subiectului de 71.152 MDL, indemnizațiile pentru creșterea copilului de 28.800 MDL și donația de 280.000 MDL oferită fostei soții de către tatăl acesteia, donație a cărei proveniență a fost verificată și acceptată de Comisie.

Consiliul constată că deficitul financiar aferent anului 2013 a fost generat aproape exclusiv de decizia Comisiei de a substitui prețul contractual al apartamentului procurat la 2 decembrie 2013, în sumă de 325.990 MDL, cu o valoare estimativă de piață de 481.021 MDL, calculată în baza informațiilor furnizate de bursa imobiliară „LARA” și a sumei suplimentare de 2.000 EUR (33.441 MDL) indicate de subiect ca fiind achitate pentru mobilier și reparație. Diferența dintre prețul

contractual și valoarea estimată de Comisie constituie 155.031 MDL, reprezentând 47,55% din valoarea declarată a tranzacției și depășind chiar cuantumul deficitului financiar reținut pentru anul 2013.

Totodată, materialele dosarului conțin și o opinie profesională emisă de Asociația Obștească „Societatea Evaluatoarelor Independenți din Republica Moldova”, potrivit căreia valoarea contractuală de 325.990 MDL se încadra în parametrii pieței pentru anul 2013 și era justificată economic. În același timp, Comisia nu a identificat probe care să demonstreze că subiectul ar fi participat personal la negocierea, plata sau stabilirea prețului tranzacției, iar materialele dosarului indică faptul că apartamentul a fost achiziționat de fosta soție, inclusiv din donația de 280.000 MDL oferită de tatăl acesteia și acceptată de Comisie ca provenind din surse legitime.

Relevant este și faptul că, potrivit calculelor alternative reflectate în nota informativă, utilizarea prețului contractual de 325.990 MDL și includerea sumei suplimentare de 2.000 EUR pentru mobilier ar conduce la un deficit financiar de numai 2.303 MDL, iar excluderea tranzacției și a donației aferente ar genera un sold pozitiv de 43.687 MDL. Aceste cifre demonstrează caracterul determinant al modului de evaluare a tranzacției asupra concluziei financiare aferente anului 2013.

Referitor la perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020, Consiliul observă că deficitul financiar de 561.087 MDL reprezintă aproximativ 82% din întreaga diferență patrimonială de 684.981 MDL reținută de Comisie. Acest deficit a fost calculat prin raportarea unor venituri totale de 229.306 MDL la cheltuieli de 790.393 MDL, din care 763.412 MDL reprezintă costul atribuit imobilului din orașul Xxxxxx.

Prin urmare, concluzia privind existența averii nejustificate este dependentă în mod direct de imputarea valorii acestui bun în perioada anterioară contractului de vânzare-cumpărare din 7 august 2020.

Consiliul reține că raționamentul Comisiei se bazează pe un complex de circumstanțe factologice: diminuarea valorii imobilului de la 2.198.000 MDL în anul 2013 la 1.056.129 MDL în ianuarie 2020, respectiv 983.000 MDL în iulie 2020; adjudecarea bunului la licitația din 7 aprilie 2020 pentru suma de 763.412 MDL; revânzarea acestuia către subiect pentru 760.412 MDL; gestionarea de către subiect a cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx, în care figurau persoane asociate companiei „Xxxxxxx Xxxxxxx” SRL; precum și circumstanțele referitoare la activitatea și capacitatea financiară a lui R.Ș.

În același timp, Consiliul constată că o parte semnificativă a concluziilor Comisiei derivă din aprecierea unor indicii și conexiuni circumstanțiale, iar nu din existența unor probe directe care să demonstreze că subiectul a participat la licitația din 7 aprilie 2020 ori că ar fi finanțat adjudecarea bunului prin intermediul lui R.Ș. În aceste condiții, relevanța juridică și forța probatorie a circumstanțelor respective necesită o analiză suplimentară, având în vedere impactul determinant pe care acestea îl au asupra deficitului financiar de 561.087 MDL și, implicit, asupra concluziei privind existența unei averi nejustificate în cuantum total de 684.981 MDL.

În concluzie, reconstrucția financiară efectuată de Consiliu evidențiază că întreaga concluzie de nepromovare a evaluării este dependentă de aprecierea a două operațiuni patrimoniale concrete – tranzacția privind apartamentul din anul 2013 și imputarea costului imobilului din orașul Xxxxxx pentru perioada anterioară dobândirii sale formale în anul 2020. În aceste condiții, orice evaluare a premiselor de fapt și de drept care au stat la baza acestor concluzii este susceptibilă să influențeze în mod

direct rezultatul final al evaluării și constatarea întrunirii criteriului prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

Prin urmare, Consiliul apreciază că anumite constatări și concluzii ale Comisiei necesită verificări suplimentare și o analiză aprofundată sub aspectul suportului factologic și probator care le susține, astfel încât rezultatul evaluării să fie fundamentat pe o apreciere completă, obiectivă și convingătoare a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei.

VIII. Aprecierea rezultatelor evaluării de către Consiliul Superior al Procurorilor

În conformitate cu art. 18 alin. (1)–(3) din Legea nr. 252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor examinează Raportul de evaluare, împreună cu materialele dosarului de evaluare, explicațiile și obiecțiile formulate de subiectul evaluării, precum și celelalte înscrisuri administrate în cadrul procedurii, adoptând o hotărâre motivată privind promovarea sau nepromovarea evaluării externe.

În exercitarea competenței prevăzute de art. 18 din Legea nr. 252/2023, Consiliul nu procedează la o nouă evaluare a integrității subiectului și nici nu substituie Comisia de evaluare în atribuțiile sale de verificare primară a criteriilor de integritate etică și financiară. Rolul Consiliului constă în verificarea caracterului complet, coerent și suficient motivat al Raportului de evaluare, prin raportare la probele administrate, la explicațiile oferite de subiectul evaluării și la criteriile prevăzute de art. 11 din Legea nr. 252/2023.

Această interpretare rezultă în mod direct din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 16 ianuarie 2025, prin care Curtea a statuat că atribuțiile Consiliului Superior al Procurorilor nu se limitează la validarea formală a concluziilor Comisiei de evaluare și nici nu presupun substituirea acestora în exercitarea competențelor conferite de lege. Dimpotrivă, Consiliul are obligația de a efectua o verificare efectivă a existenței dovezilor care confirmă necorespunderea subiectului criteriilor de integritate și de a adopta propria apreciere asupra materialului probator administrat în cauză.

Consiliul reține că exercitarea competenței prevăzute de art. 18 din Legea nr. 252/2023 trebuie interpretată în lumina jurisprudenței Curții Constituționale, a standardelor dezvoltate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (*Comisia de la Veneția*) și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la mecanismele extraordinare de verificare a integrității magistraților.

Prin Hotărârea nr. 9 din 5 aprilie 2022, Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor mecanisme extraordinare de evaluare a integrității judecătorilor și procurorilor reprezintă o opțiune constituțională legitimă a statului, justificată de necesitatea restabilirii încrederii societății în sistemul justiției și de obligația autorităților de a garanta independența, integritatea și responsabilitatea autorității judecătorești. Ulterior, prin Hotărârea nr. 5 din 14 februarie 2023, Curtea a reiterat că asemenea mecanisme constituie măsuri excepționale, compatibile cu exigențele statului de drept, în măsura în care respectă garanțiile procedurale ale persoanei evaluate și asigură o examinare individualizată, motivată și efectivă a fiecărei cauze.

În mod particular, prin Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025, Curtea Constituțională a clarificat standardul de control exercitat de Consiliul Superior al

Procurorilor asupra rapoartelor Comisiei de evaluare. Curtea a statuat că rolul Consiliului nu se reduce la validarea formală a concluziilor Comisiei și nici la substituirea acestora în efectuarea evaluării propriu-zise, ci presupune verificarea efectivă a existenței dovezilor care confirmă necorespunderea subiectului criteriilor de integritate prevăzute de lege. În același timp, Curtea a evidențiat că standardul „dubiilor serioase”, utilizat la nivelul activității Comisiei de evaluare, trebuie coroborat cu obligația Consiliului de a constata nepromovarea evaluării numai atunci când raportul conține dovezi suficiente care confirmă concluziile formulate de Comisie.

Raționamentul este consonant și cu standardele dezvoltate de Comisia de la Veneția în materia procedurilor extraordinare de verificare a integrității. În Opinia comună CDL-AD(2023)023 privind proiectul Legii nr. 252/2023, Comisia de la Veneția și Direcția Generală pentru Drepturile Omului și Statul de Drept au subliniat necesitatea delimitării între standardul „dubiilor serioase”, aplicabil activității Comisiei de evaluare, și standardul de examinare exercitat de Consiliul Superior al Procurorilor, care presupune adoptarea unei hotărâri motivate întemeiate pe existența unor dovezi suficiente care confirmă concluziile raportului. De asemenea, în Opinia CDL-AD(2022)011 referitoare la mecanismele de vetting, Comisia de la Veneția a evidențiat că procedurile extraordinare de verificare a integrității urmăresc un scop distinct de procedurile penale și operează cu standarde probatorii autonome, specifice evaluării integrității persoanelor care exercită funcții judiciare.

Aceeași abordare rezultă și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În cauzele *Xhoxhaj c. Albania* și *Thanza c. Albania*, Curtea a reținut că procedurile de vetting urmăresc un scop legitim, și anume consolidarea integrității sistemului judiciar și restabilirea încrederii publicului în actul de justiție, fiind compatibile cu exigențele art. 6 și art. 8 din Convenție, cu condiția respectării garanțiilor unui proces echitabil, a dreptului la apărare și a obligației autorității competente de a-și motiva suficient decizia. Totodată, Curtea a subliniat că asemenea proceduri nu urmăresc stabilirea răspunderii penale a persoanei evaluate și nici demonstrarea existenței unei conduite ilicite dincolo de orice îndoială rezonabilă, ci aprecierea existenței unor elemente obiective și suficient de convingătoare care permit concluzia că persoana evaluată nu mai întrunește standardele de integritate necesare exercitării funcției.

În consecință, Consiliul reține că, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 18 din Legea nr. 252/2023, nu procedează la o nouă evaluare a subiectului și nici nu substituie Comisia în aprecierea faptelor, însă are obligația de a verifica dacă raportul de evaluare este întemeiat pe un ansamblu probator suficient, coerent și verificabil, dacă explicațiile formulate de subiect au fost analizate în mod efectiv și dacă concluziile Comisiei rezultă în mod logic din probele administrate. Numai în măsura în care aceste exigențe sunt întrunite, Consiliul poate accepta raportul și constata nepromovarea evaluării.

Pornind de la aceste repere normative și jurisprudențiale, Consiliul a procedat la examinarea Raportului de evaluare prin raportare la ansamblul materialului probator administrat în cauză, la explicațiile și obiecțiile formulate de procurorul Veaceslav Potînga, precum și la susținerile prezentate în ședința Consiliului, în vederea stabilirii dacă acestea sunt de natură să răstoarne concluziile Comisiei de

evaluare sau, dimpotrivă, confirmă necorespunderea subiectului criteriului de integritate financiară prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

În același timp, Consiliul observă că concluzia Comisiei nu se întemeiază exclusiv pe un calcul contabil al fluxurilor financiare, ci este fundamentată într-o măsură semnificativă pe o serie de inferențe și aprecieri privind circumstanțele dobândirii imobilului din orașul XXXXXX, inclusiv cu privire la valoarea reală a bunului, momentul efectiv al achiziționării acestuia, rolul persoanei care a adjudecat imobilul la licitație, existența unor eventuale legături între participanții la tranzacție și plauzibilitatea explicațiilor formulate de subiectul evaluării și interpretarea unor probe directe și indirecte administrate în cursul procedurii.

În aceste condiții, examinarea efectuată de Consiliu nu poate fi limitată la verificarea exactității calculului financiar. Ea presupune și aprecierea caracterului obiectiv și suficient al premiselor factologice pe care acestea se întemeiază, întrucât, în situațiile în care o parte semnificativă a deficitului financiar reținut de Comisie derivă din recalificarea unor tranzacții sau din reevaluarea unor circumstanțe de fapt, orice ajustare a elementelor utilizate la reconstrucția fluxurilor financiare este susceptibilă să influențeze în mod direct rezultatul final al evaluării și concluzia privind întrunirea criteriului de integritate financiară prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

Consiliul reține că evaluarea externă nu are caracter sancționator în sens disciplinar, ci reprezintă un mecanism excepțional de verificare a integrității etice și financiare, instituit în scopul consolidării încrederii publice în sistemul justiției.

În speță, Comisia de evaluare nu a reținut că aspectele de integritate etică analizate ar fi suficiente, în mod individual, pentru nepromovarea evaluării. Prin urmare, analiza Consiliului se concentrează asupra criteriului integrității financiare, respectiv asupra existenței unei diferențe nejustificate între avere, cheltuieli și venituri, în quantum ce depășește pragul legal de 20 de salarii medii pe economie, stabilit pentru anul 2023 la suma de 234.000 MDL.

Potrivit Raportului de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026, Comisia de evaluare a constatat existența unei diferențe nejustificate între avere, cheltuieli și venituri în quantum total de **684.981 MDL**, constituită dintr-un deficit financiar de **123.894 MDL** aferent anului 2013 și un deficit financiar de **561.087 MDL** pentru perioada **1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020**. În opinia Comisiei, această diferență depășește pragul de 20 de salarii medii pe economie prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023 și justifică nepromovarea evaluării externe.

Atât în ședința Consiliului, cât și prin obiecțiile formulate în scris, procurorul Veaceslav Potînga a contestat concluziile Raportului de evaluare, solicitând respingerea acestuia și constatarea promovării evaluării externe. În esență, argumentele formulate de subiectul evaluării au vizat atât modalitatea de determinare a deficitului financiar aferent anului 2013, cât și concluziile Comisiei referitoare la circumstanțele dobândirii imobilului situat în orașul XXXXX și la existența presupusei diferențe patrimoniale aferente anului 2020.

Totodată, în cadrul ședinței, procurorul a oferit explicații și cu privire la înscrisurile remise Consiliului la data de 06 iulie 2026 din partea lui R.Ș. și a unei alte persoane. Acesta a arătat că a identificat datele de contact ale lui R.Ș. doar după consultarea materialelor dosarului de evaluare, iar ulterior, prin intermediul avocatului acestuia, au fost obținute declarațiile privind proveniența mijloacelor

financiare utilizate la adjudecarea imobilului și modalitatea de restituire a împrumutului invocat.

Prin urmare, Consiliul a examinat, în mod distinct, fiecare dintre aceste aspecte, prin raportare la probele administrate de Comisie, la explicațiile și înscrisurile prezentate de subiectul evaluării, precum și la standardul probator aplicabil procedurii de evaluare externă.

Cu privire la anul 2013, Consiliul reține că soldul negativ de 123.894 MDL, stabilit de Comisie, derivă, în principal, din tranzacția privind procurarea apartamentului din or. Xxxxxx.

Completul a considerat că prețul de 325.990 MDL din contractul de vânzare-cumpărare nu reflectă valoarea reală a tranzacției. Această concluzie a fost fundamentată pe informațiile furnizate de bursa imobiliară „LARA”, potrivit cărora valoarea de piață a unor apartamente similare era cuprinsă între 6.700 și 7.200 MDL/m², precum și pe circumstanțele concrete ale cauzei, respectiv faptul că imobilul era locuibil, avea o reparație simplă și mobilier minimal, pentru care subiectul evaluării a recunoscut achitarea suplimentară a aproximativ 2.000 EUR (33.441 MDL). În baza acestor elemente, Completul a estimat valoarea plauzibilă a apartamentului la 481.021 MDL.

Subiectul evaluării a susținut că prețul real al tranzacției a fost cel indicat în contractul autentic de vânzare-cumpărare, respectiv 325.990 MDL, iar Comisia nu era în drept să substituie acest preț cu o valoare estimativă de piață.

Consiliul apreciază că acest argument nu poate fi primit în forma invocată, fiind necesară analiza limitelor în care Comisia de evaluare poate verifica caracterul plauzibil al unei tranzacții și poate aprecia dacă prețul declarat reflectă valoarea economică reală a bunului dobândit.

Contractul autentic de vânzare-cumpărare constituie o probă relevantă, însă nu are valoare probatorie absolută în cadrul procedurii de evaluare externă. Potrivit art. 11 alin. (6) din Legea nr. 252/2023, actele și constatările altor entități nu au valoare prestabilită pentru Comisie, fiind supuse aprecierii în coroborare cu toate celelalte informații disponibile. În consecință, Comisia era îndreptățită să verifice dacă prețul contractual reflecta valoarea reală a tranzacției, mai ales în contextul în care acesta coincidea cu valoarea cadastrală a bunului.

Consiliul reține că, pentru verificarea rezonabilității prețului contractual, Comisia a solicitat informații de la bursa imobiliară „LARA”, care a indicat pentru anul 2013 un preț mediu de 6.700–7.200 MDL/m.p. pentru un apartament similar, în variantă albă, situat la aceeași adresă. În același timp, subiectul evaluării a confirmat că apartamentul nu era în variantă albă, ci avea o reparație simplă și mobilier minim, pentru care s-ar fi achitat suplimentar aproximativ 2.000 EUR. Astfel, utilizarea de către Comisie a unei valori medii de piață, la care a fost adăugată suma recunoscută de subiect ca plată suplimentară, nu apare ca arbitrară, ci ca rezultat al unei verificări obiective și rezonabile.

Consiliul constată că diferența dintre prețul contractual de 325.990 MDL și valoarea plauzibilă stabilită de Comisie, de 481.021 MDL, este una considerabilă, de aproximativ 155.031 MDL. Chiar și în ipoteza aplicării prețului minim furnizat de bursa imobiliară, Comisia a arătat că ar rezulta în continuare un sold negativ relevant. Prin urmare, obiecția potrivit căreia Comisia ar fi operat exclusiv cu o estimare abstractă nu este convingătoare. Estimarea utilizată nu a fost desprinsă de realitatea

tranzacției, ci a fost raportată la localizare, suprafață, anul tranzacției, starea bunului și explicațiile subiectului.

În aceste condiții, Consiliul consideră justificată concluzia Comisiei potrivit căreia, pentru anul 2013, gospodăria subiectului evaluării a înregistrat un sold negativ de 123.894 MDL.

Cu privire la anul 2020, Consiliul reține că aspectul esențial analizat de Comisie vizează achiziționarea casei de locuit și a terenului aferent din or.Xxxxxx. Formal, bunul a fost procurat de subiect la 7 august 2020 de la R.Ș., la prețul de 760.412 MDL, cu finanțare parțială prin credit bancar în cadrul Programului „Prima Casă”. Totuși, Comisia a reținut un ansamblu de circumstanțe care indică faptul că tranzacția din august 2020 nu reflectă în mod complet realitatea economică a dobândirii bunului, existând dubii serioase că subiectul ar fi participat anterior, prin intermediul lui R.Ș., la licitația din 7 aprilie 2020.

Totodată, în cadrul ședinței Consiliului din 08 iulie 2026, procurorul a explicat că a intrat în contact cu R.Ș. prin intermediul unui fost coleg din cadrul organelor de poliție, care activa între timp în calitate de agent imobiliar și care, cunoscând că acesta era în căutarea unui imobil, i-a comunicat datele de contact ale proprietarului. Potrivit susținerilor sale, relația cu R.Ș. s-a limitat la negocierile privind procurarea imobilului și nu a existat niciun raport anterior între aceștia.

Potrivit Raportului de evaluare, Comisia a apreciat că operațiunile juridice succesive privind adjudecarea și revânzarea imobilului nu pot fi analizate exclusiv prin prisma valabilității lor formale, ci trebuie examinate în ansamblul circumstanțelor în care acestea au fost realizate, pentru a stabili dacă reflectă realitatea economică a tranzacției și dacă explicațiile oferite de subiect sunt suficiente pentru înlăturarea dubiilor privind proveniența resurselor financiare utilizate.

Consiliul apreciază că o asemenea abordare este compatibilă cu natura și finalitatea procedurii de evaluare externă. Mecanismul instituit prin Legea nr. 252/2023 nu urmărește stabilirea existenței unei fraude, a unei simulări contractuale ori a răspunderii penale a persoanei evaluate. Obiectul evaluării îl constituie exclusiv verificarea respectării criteriilor de integritate etică și financiară și aprecierea dacă, în raport cu ansamblul probelor administrate, există elemente suficiente care justifică concluzia că persoana evaluată nu mai întrunește standardele de integritate necesare exercitării funcției.

Din această perspectivă, Consiliul reține că procedura de evaluare operează cu un standard probator autonom, diferit de cel specific procesului penal. În aprecierea acestor circumstanțe, Consiliul ține seama și de standardele dezvoltate de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția), potrivit cărora mecanismele extraordinare de verificare a integrității presupun o evaluare globală a conduitei patrimoniale și a caracterului plauzibil al explicațiilor oferite de persoana evaluată.

În Opinia CDL-AD(2022)011 asupra proiectului de amendamente constituționale privind procedura de vetting a judecătorilor și procurorilor din Kosovo, adoptată de Comisia de la Veneția la cea de-a 131-a sesiune plenară (Veneția, 17–18 iunie 2022), procedurile de verificare a integrității urmăresc un scop distinct de cel al procedurilor penale și, în consecință, operează cu standarde probatorii diferite. În cazul titularilor de funcții judiciare, o evaluare negativă poate avea la bază existența unor indicii obiective de conduită improprie, precum averea inexplicabilă,

chiar dacă nu poate fi demonstrată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, proveniența ilicită a acesteia.

Aceeași logică se regăsește și în Opinia comună CDL-AD(2023)023 privind proiectul Legii nr. 252/2023, în care Comisia de la Veneția și Direcția Generală pentru Drepturile Omului și Statul de Drept au subliniat că, deși Comisia de evaluare aplică standardul „dubiilor serioase”, Consiliul Superior al Procurorilor trebuie să adopte soluția finală numai în măsura în care aceasta este susținută de existența unor dovezi suficiente care confirmă concluziile raportului de evaluare.

Consiliul subliniază că, în materia integrității financiare, existența unei plăți directe, documentate prin transfer bancar, nu constituie unica modalitate de probare a unei cheltuieli sau a unui beneficiu patrimonial. Procedura de evaluare permite analiza coroborată a probelor directe și indirecte, a conduitei economice, a succesiunii tranzacțiilor, a plauzibilității explicațiilor și a capacității subiectului de a clarifica dubiile formulate. O concluzie privind existența unei averi nejustificate poate fi întemeiată și pe un cumul de indicii grave, precise și concordante, atunci când explicațiile oferite nu înlătură dubiile serioase.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că standardul „dubiilor serioase”, utilizat de legiuitor în art. 11 din Legea nr. 252/2023, nu este echivalent standardului penal al demonstrării vinovăției dincolo de orice îndoială rezonabilă. În Hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025 (§§ 99–101), Curtea a arătat că noțiunea de „dubii serioase” exprimă existența unei probabilități ridicate, întemeiate pe fapte obiective și verificabile, iar Consiliul poate constata nepromovarea evaluării numai dacă raportul conține dovezi care confirmă necorespunderea criteriilor de integritate. Prin urmare, standardul aplicabil procedurii de evaluare este unul autonom, specific mecanismelor de verificare a integrității și diferit de standardele probatorii incidente răspunderii penale.

În prezenta cauză, Consiliul reține mai multe circumstanțe convergente, specificând că niciuna dintre împrejurările analizate în continuare nu este privită în mod izolat și nici nu este considerată, prin ea însăși, suficientă pentru a fundamenta concluzia privind necorespunderea criteriului de integritate financiară. Forța probatorie a Raportului de evaluare rezultă din aprecierea cumulativă și coroborată a tuturor circumstanțelor constatate de Comisie, fiecare dintre acestea consolidând valoarea probatorie a celorlalte și contribuind la conturarea unei imagini de ansamblu coerente asupra modalității în care a fost dobândit imobilul din orașul Xxxxx.

Sub acest aspect, Consiliul observă că aceste împrejurări, analizate împreună, justifică menținerea dubiilor formulate de Comisie.

În primul rând, evoluția valorii bunului imobil din or. Xxxxx ridică semne de întrebare sub aspectul caracterului plauzibil al prețului final al tranzacției și este dificil de explicat prin logica obișnuită a pieței imobiliare. Din materialele dosarului rezultă că bunul a fost evaluat succesiv la valori semnificativ diferite, pentru ca, în final, să fie transmis subiectului evaluării la un preț considerabil inferior evaluărilor anterioare. Astfel, Bunul a fost evaluat în anul 2013 la 2.198.000 MDL, ulterior, în ianuarie 2020, la 1.056.129 MDL, iar în iulie 2020 la 983.000 MDL, fiind apoi vândut subiectului la 760.412 MDL. Diminuarea substanțială a valorii bunului, în lipsa unor probe convingătoare privind o degradare majoră a imobilului, justifică îndoiala Comisiei cu privire la caracterul real al prețului și la contextul tranzacției.

În al doilea rând, Consiliul acordă relevanță faptului că raportul de evaluare din ianuarie 2020 a fost întocmit de „XXXXXXX XXXXXXX” SRL, entitate care figura într-o cauză penală gestionată anterior de subiectul evaluării, cauză referitoare la preținse diminuări artificiale ale valorii unor imobile în proceduri de executare. Chiar dacă acest element, privit izolat, nu demonstrează o conduită ilicită, el este relevant în ansamblul probator, deoarece creează o intersecție problematică între activitatea profesională a subiectului și circumstanțele care au precedat dobândirea ulterioară a imobilului.

În al treilea rând, modalitatea de desfășurare a licitației și succesiunea tranzacțiilor ulterioare prezintă particularități care justifică analiza critică realizată de Comisie. Din materialele dosarului rezultă că licitația din 7 aprilie 2020 a fost organizată în perioada stării de urgență, de către executorul judecătoresc Nicolae Pașa, iar prețul de adjudecare a fost de 763.412 MDL. Ulterior, după aproximativ patru luni, R.Ș. a revândut același bun subiectului evaluării la prețul de 760.412 MDL, adică cu 3.000 MDL mai puțin decât prețul achitat la licitație și exact la nivelul prețului de start al licitației. Această succesiune de tranzacții nu reflectă un comportament economic obișnuit al unui adjudecător care pretinde că a achiziționat bunul ca investiție. Astfel, revânzarea imobilului către subiectul evaluării, într-un interval scurt de timp și la un preț practic identic cu cel de adjudecare, fără existența unui avantaj economic evident pentru adjudecatar, reprezintă o împrejurare susceptibilă să ridice întrebări legitime.

În al patrulea rând, explicația privind diferența de curs valutar nu înlătură dubiile Comisiei. Comisia a verificat conversia sumei în euro și a constatat că echivalentul în lei, calculat la data vânzării, nu confirmă raționamentul invocat de subiect. Totodată, argumentul potrivit căruia banca și ODIMM ar fi validat caracterul real al prețului nu este decisiv, deoarece mecanismul Programului „Prima Casă” nu presupune o verificare a caracterului real al prețului de piață în sensul procedurii de evaluare externă.

În al cincilea rând, Consiliul acordă relevanță constatării Comisiei potrivit căreia subiectul evaluării a avut acces la imobil anterior încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 7 august 2020.

În ședința Consiliului, procurorul a precizat că accesul în imobil i-a fost permis după remiterea avansului către vânzător și întocmirea unei recipise, pentru a efectua lucrări minime de pregătire a bunului în vederea evaluării solicitate de instituția bancară în cadrul Programului „Prima Casă”. Cu toate acestea, explicațiile referitoare la pregătirea bunului pentru evaluarea din iulie 2020 și la efectuarea unor lucrări într-un termen scurt nu au clarificat în mod convingător temeiul juridic și factologic al accesului subiectului la imobil înainte de dobândirea formală a proprietății, mai ales în condițiile în care acesta a susținut că nu îl cunoștea anterior pe vânzător.

În al șaselea rând, modalitatea de achitare a prețului de către R.Ș. la licitația din aprilie 2020, prin plăți numerar, fracționate, efectuate în perioada 13–17 aprilie 2020, precum și retragerea integrală, în numerar, a sumei transferate ulterior în contul acestuia în august 2020, afectează trasabilitatea fluxului financiar și susține concluzia Comisiei privind opacitatea tranzacției.

Totodată, în cadrul ședinței procurorul a susținut că afirmațiile sale anterioare referitoare la situația financiară a lui R.Ș. nu reprezentau constatări întemeiate pe informații verificate, ci reproducerea explicațiilor comunicate de acesta în cursul

negocierilor privind vânzarea imobilului. În același context, subiectul evaluării a invocat înregistrarea audio-video a audierii desfășurate în fața Comisiei, apreciind că aceasta confirmă faptul că nu a pretins niciodată existența unor dovezi directe privind proveniența mijloacelor financiare ale lui R.Ș.

Consiliul nu ignoră argumentul subiectului evaluării potrivit căruia nu există o probă directă a unui transfer de mijloace financiare de la acesta către R.Ș. Totuși, în contextul evaluării integrității financiare, lipsa unei probe directe nu exclude posibilitatea reținerii unor dubii serioase atunci când ansamblul circumstanțelor indică o situație patrimonială neexplicată, iar subiectul nu oferă o explicație plauzibilă și documentată. În caz contrar, mecanismul legal de evaluare ar fi lipsit de eficiență în toate situațiile în care fluxurile financiare sunt realizate în numerar sau prin persoane interpuse.

Această abordare este compatibilă și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Curtea a statuat în mod constant că existența unui fapt poate fi demonstrată nu doar prin probe directe, ci și printr-un ansamblu de indicii sau prezumții de fapt suficient de grave, precise și concordante, apreciate în ansamblul lor. Prin urmare, lipsa unei dovezi directe nu împiedică autoritatea competentă să ajungă la o concluzie temeinică atunci când aceasta rezultă din coroborarea unor elemente obiective, convergente și credibile (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Ireland c. Regatului Unit*, Hotărârea din 18 ianuarie 1978, § 161; *Nachova și alții c. Bulgariei* [MC], Hotărârea din 6 iulie 2005, § 147; *Ilgar Mammadov c. Azerbaidjan*, Hotărârea din 22 mai 2014). Același raționament este aplicabil și în procedurile de evaluare a integrității, în care standardul probator nu presupune demonstrarea existenței unei fapte dincolo de orice îndoială rezonabilă, ci existența unor dubii serioase, întemeiate pe un ansamblu de probe și indicii concordante.

Observăm că procedura de evaluare externă presupune exercitarea unei marje de apreciere în analiza probelor administrate, însă aceasta nu este discreționară. Aprecierea probelor trebuie să fie obiectivă, verificabilă și să rezulte dintr-un raționament logic, construit pe coroborarea tuturor elementelor relevante ale cauzei. Tocmai de aceea, în prezenta cauză, Consiliul a verificat inclusiv ipotezele cele mai favorabile subiectului evaluării, înainte de a concluziona că acestea nu sunt apte să răstoarne concluziile Comisiei de evaluare.

În acest sens, Consiliul constată că obiecțiile procurorului Veaceslav Potînga se axează preponderent pe inexistența unei probe directe privind interpunerea lui R.Ș. și pe caracterul formal valabil al contractului din 7 august 2020. Aceste argumente nu răstoarnă însă ansamblul de indicii reținute de Comisie: reducerea neobișnuită a valorii bunului, organizarea licitației în circumstanțe particulare, revânzarea rapidă fără profit, accesul anterior al subiectului la imobil, lipsa unei explicații economice coerente, opacitatea fluxurilor financiare și insuficiența probelor privind capacitatea financiară efectivă a adjudecătorului.

Consiliul reține că explicațiile suplimentare formulate oral în ședința din 08 iulie 2026, referitoare la modalitatea în care subiectul a intrat în contact cu R.Ș., împrejurările în care i-a fost permis accesul în imobil, precum și înscrisurile prezentate înaintea ședinței, au fost analizate în coroborare cu întregul material probator administrat în cauză. Aceste explicații nu sunt însă de natură să înlăture caracterul convergent al circumstanțelor obiective reținute de Comisie și nu răstoarnă concluziile Raportului de evaluare.

Deși fiecare dintre circumstanțele analizate admite, privită izolat, o explicație alternativă, evaluarea integrității financiare nu presupune examinarea fragmentară a probelor. Consiliul observă că toate aceste împrejurări converg în aceeași direcție factologică, se confirmă reciproc și nu au primit, în ansamblu, o explicație coerentă și susținută prin probe suficiente. Tocmai această convergență conferă ansamblului probator forța necesară pentru confirmarea concluziilor Raportului de evaluare.

Consiliul apreciază că aceste elemente, analizate cumulativ, depășesc nivelul unor simple suspiciuni și constituie dovezi suficiente care confirmă existența unor dubii serioase, determinate de fapte concrete, privind corespunderea subiectului criteriului de integritate financiară.

În continuare, Consiliul reține că, dacă se ia în calcul faptul că subiectul evaluării a beneficiat de bunul imobil din or. Xxxxxx prin mecanismul descris de Comisie, acesta nu dispunea, la data de 13 aprilie 2020, de resurse financiare suficiente pentru a acoperi costul achiziționării bunului în valoare de 763.412 MDL. Potrivit calculelor Comisiei, pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020, fluxul financiar de intrare al subiectului a fost de 229.306 MDL, iar fluxul financiar de ieșire a fost de 790.393 MDL, rezultând un sold negativ de 561.087 MDL.

Consiliul constată că acest sold negativ, adăugat soldului negativ de 123.894 MDL aferent anului 2013, **generează o diferență totală nejustificată de 684.981 MDL**. Această diferență este de aproape trei ori mai mare decât pragul legal de 234.000 MDL prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023. Prin urmare, necorespunderea criteriului de integritate financiară nu rezultă dintr-o abatere minoră, dintr-o eroare formală de declarare sau dintr-o simplă inconsecvență contabilă, ci dintr-un cumul de circumstanțe patrimoniale importante, rămase neexplicate în mod convingător.

Se remarcă că, indiferent de concluzia care s-ar adopta cu privire la anul 2013, aceste ipoteze nu sunt de natură să influențeze soluția prezentei cauze. Chiar admitând, în beneficiul subiectului evaluării, că soldul negativ aferent anului 2013 ar urma să fie diminuat ori chiar exclus din calcul, deficitul constatat pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 13 aprilie 2020, în cuantum de 561.087 MDL, depășește, prin el însuși, pragul de 20 de salarii medii pe economie prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023, fiind suficient pentru constatarea necorespunderii criteriului de integritate financiară.

Respectiv, se constată că analiza tuturor argumentelor formulate de subiectul evaluării, inclusiv a celor mai favorabile acestuia, nu conduce la infirmarea concluziilor Raportului de evaluare.

În acest context, Consiliul subliniază că prezenta hotărâre nu stabilește existența unei fraude, a unei infracțiuni sau a unei simulări contractuale și nici nu substituie competențele organelor de urmărire penală ori ale instanțelor judecătorești. Evaluarea externă urmărește exclusiv verificarea corespunderii criteriilor de integritate financiară. Din această perspectivă, este suficient ca ansamblul probelor administrate să conducă la concluzia existenței unor dubii serioase privind proveniența averii, fără ca autoritatea de evaluare să fie obligată să demonstreze, cu certitudine absolută, mecanismul concret prin care aceasta a fost dobândită. Această abordare este conformă atât cu Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 16 ianuarie 2025, cât și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind utilizarea prezumțiilor de fapt și a probelor indirecte în procedurile cu caracter administrativ.

Consiliul reține, de asemenea, că subiectul evaluării a beneficiat de garanțiile procedurale prevăzute de Legea nr. 252/2023. Acestuia i-au fost adresate mai multe runde de întrebări, i s-a comunicat existența dubiilor, i s-a oferit acces la materialele dosarului, a participat la audierea în fața Comisiei și, ulterior, a avut posibilitatea de a formula obiecții scrise și de a-și susține poziția în ședința Consiliului. Astfel, dreptul la apărare, contradictorialitatea și participarea efectivă la procedură au fost respectate.

În ceea ce privește solicitarea subiectului de respingere a Raportului și constatare a promovării evaluării sau, după caz, de trimitere la reevaluare, Consiliul constată că nu au fost identificate erori procedurale grave, omisiuni probatorii esențiale sau circumstanțe noi care ar fi de natură să influențeze rezultatul evaluării. Dezacordul subiectului cu raționamentul Comisiei nu echivalează, prin el însuși, cu existența unui viciu procedural sau a unei insuficiențe probatorii care să justifice respingerea raportului.

Consiliul consideră că Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026 prezintă în mod suficient faptele relevante, probele administrate, explicațiile subiectului și motivele pentru care acestea nu au fost considerate apte să înlăture dubiile serioase. Concluzia Comisiei privind necorespunderea procurorului Veaceslav Potînga criteriului de integritate financiară este susținută de probe și de o analiză logică, coerentă și proporțională cu gravitatea consecințelor procedurii.

În lumina jurisprudenței Curții Constituționale, Consiliul constată că Raportul de evaluare conține dovezi suficiente, coerente și convergente care confirmă existența unei diferențe patrimoniale nejustificate ce depășește pragul prevăzut de art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 252/2023 și confirmă necorespunderea subiectului evaluării criteriului de integritate financiară. Totodată, analizând în mod autonom toate obiecțiile formulate de subiectul evaluării și verificând inclusiv ipotezele cele mai favorabile acestuia, Consiliul constată că acestea nu sunt de natură să înlăture dubiile serioase privind proveniența averii și să răstoarne concluziile Comisiei de evaluare.

Pentru aceste considerente, analizând în mod autonom raportul de evaluare, probele administrate, explicațiile formulate de subiectul evaluării și standardele constituționale, convenționale și legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor constată că Raportul de evaluare nr.36 din 19 mai 2026 este întemeiat atât în fapt, cât și în drept și urmează a fi acceptat, cu constatarea nepromovării evaluării externe de către procurorul Veaceslav Potînga, pe criteriul integrității financiare.

În temeiul constatărilor descrise, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 9 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în conformitate cu prevederile Legii nr.252/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative; art.70 alin.(1) lit. g) și art.77 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A accepta Raportul de evaluare nr. 36 din 19 mai 2026, emis de către Comisia de evaluare a procurorilor, în privința procurorului Veaceslav Potînga și a constata nepromovarea evaluării.

2. A transmite prezenta hotărâre Procurorului General pentru emiterea, după rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, a actului administrativ de eliberare din

funcția de procuror a domnului Veaceslav Potînga și de privare a acestuia de dreptul la indemnizația unică de concediere prevăzută la art. 62 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, în temeiul art. 18 alin. (5) și alin. (6) lit. b) din Legea nr. 252/2023.

3. A aplica în privința domnului Veaceslav Potînga interdicția de a ocupa funcția de procuror, precum și alte funcții de demnitate publică, timp de 5 ani din data rămânării definitive a prezentei hotărâri, în temeiul art. 18 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 252/2023.

4. A expedia prezenta hotărâre procurorului Veaceslav Potînga și Comisiei de evaluare a procurorilor, la adresele de poștă electronică ale acestora, în termen de 3 zile de la data adoptării.

5. A informa Autoritatea Națională de Integritate despre interdicția aplicată domnului Veaceslav Potînga de a ocupa funcția de procuror și alte funcții de demnitate publică timp de 5 ani.

6. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de către subiectul evaluării sau de către Comisia de evaluare în termen de 15 zile de la recepționarea prin poștă electronică a actului respectiv. Depunerea contestației suspendă executarea prezentei hotărâri până la emiterea deciziei de către Curtea Supremă de Justiție.

7. Prezenta hotărâre va fi publicată pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md, *directoriul Hotărâri*), în termen de 3 zile de la data expirării termenului de contestare sau, în cazul exercitării căii de atac, în termen de 3 zile de la data emiterii deciziei de către Curtea Supremă de Justiție prevăzute la art. 19 alin. (5) pct. 1) și pct. 2) lit. c) din Legea nr. 252/2023.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ